

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte:

Diaconu Iurie

judecători:

Catan Liliana

Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Feodor Alexandru XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.04.2019 – 27.05.2019;

Instanța de apel: 24.06.2019 – 06.11.2019;

Instanța de recurs: 20.12.2019 – 12.02.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 27 mai 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Feodor Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu aplicarea art. 81 alin. (3) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat pedeapsa închisorii aplicată lui Feodor Alexandru, fixându-i un termen de probă de 3 ani.

S-a încasat de la Feodor Alexandr în beneficiul statului cheltuieli de judecată în mărime de 128 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la data de 12 august 2018, în jurul orelor 05:07, fiind în stare de ebrietate, urmărind scopul de a întreține un raport sexual prin constrângere fizică a persoanei, aflându-se pe o stradă din XXXXX, mergând din urma victimei XXXXX, când a ajuns alături de victimă, față în față, a apucat-o de gât și a tras-o spre el într-o parte de la drum, tot atunci

victima i-a cerut să o elibereze, dar agresorul a doborât-o la pământ pe victima, care a căzut pe spate cu fața în sus, iar el s-a urcat peste ea și când a început să își dezbrace pantalonii, victima intenționând să scape de agresor, a încercat să-l liniștească, spunându-i că îl va lua acasă la ea.

Atunci, Feodor Alexandr s-a ridicat de pe ea, XXXXX a încercat să-și smulgă mâna din mâinile lui, dar agresorul continua s-o țină strâns spunându-i să meargă la el acasă, la un moment dat victima a reușit să se elibereze din mâinile lui Feodor Alexandr și să fugă spre un magazin din apropiere.

Astfel, acțiunea intenționată a lui Feodor Alexandr, îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unui raport sexual prin constrângere fizică a victimei XXXXX, nu și-a produs efectul, din cauze independente de voința făptuitorului.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie numită pedeapsă sub formă de închisoare reală pe un termen de 3 ani și 9 luni, iar în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă cu închisoarea, pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, să fie încasate de la inculpatul cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 128 lei.

În motivarea cererii de apel sunt invocate următoarele argumente: precum că, instanța de fond a dat o apreciere justă probelor administrate potrivit art. 101 din Codul de Procedură Penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului.

Cu toate acestea, în opinia apelantului, pedeapsa stabilită inculpatului nu corespunde prevederilor art. 81 alin. (3) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, din care considerente sentința urmează a fi casată cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În apel s-a notat că, în baza celor expuse, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atentează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, instanța urma să-i stabilească inculpatului o pedeapsă cu închisoarea prevăzută la art. 27, 171 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i, cu aplicarea prevederilor art. 81 alin.(3), o pedeapsă cu închisoare de 3 ani și 9 luni, mărimea căreia nu va depăși trei pătrimi din maximul pedepsei cu închisoare prevăzută pentru infracțiunea consumată la articolul corespunzător din partea specială, iar în temeiul prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, din maximul pedepsei cu închisoarea,

stabilită pentru tentativă de infracțiune, să fie redusă pedeapsa cu o treime, stabilindu-i o pedeapsă definitivă cu închisoarea, pe un termen de 2 ani și 6 luni.

4. Prin decizia Colegiului Judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 noiembrie 2019, apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și pronunță o nouă hotărâre potrivit ordinii, stabilite pentru prima instanță, prin care s-a dispus lui Feodor Alexandru pedeapsă cu închisoare pe termen 2 ani 6 luni.

Conform art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei stabilită, cu stabilirea termenului de probațiune 3 ani. În rest sentința s-a menținut.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță, corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat l-a recunoscut pe Feodor Alexandr în cadrul ședinței de judecată, culpabilă de comiterea faptei imputate, infracțiunea prevăzută de art. 27, 171 alin. (1) Cod penal.

Verificând aspectele de drept operate de instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a considerat că apelul procurorului necesită a fi admis, considerând că instanța de fond a stabilit pedeapsa inculpatului nu corespunde prevederilor art. 81 alin. (3) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a constatat că apelul procurorului este parțial întemeiat în partea stabilirii termenului pedepsei, reieșind din prevederile stabilite de art. 81 alin. (3) Cod Penal, și de alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

Reieșind din circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, că inculpatul a comis o infracțiune neconsumată, iar antecedentul penal este stins, consideră că nu este rațională să execută pedeapsa reală.

Conform prevederilor art. 81 alin.(3) Cod penal și art.364¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, ținând cont de faptul că, inculpatul a comis o infracțiune intenționată de categoria infracțiunilor mai puțin grave, și reieșind din circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, Curtea de apel a considerat necesar să-i stabilească inculpatului, închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni. Conform art.90 Cod penal de suspendat condiționat executarea pedepsei stabilită cu stabilirea termenului de probațiune 3 ani.

Numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală înscrise și în Codul penal, potrivit căruia “scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni”.

În opinia Curții de apel pedeapsa închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă 3 ani, va fi una

echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptelor comise, de atitudinea inculpatului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia și în limitele art.81 alin.(3) Cod penal și art.364¹ alin.(1) din Codul de procedură penală.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului și dispunerea rejudecării cauzei, în cazul în care nu poate fi corectată de recurs.

În motivare recurenta a indicat că:

- ambele instanțe au interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, au liberat neîntemeiat pe inculpat de pedeapsa penală aplicându-i prevederile art. 90 Cod penal;

- instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului;

- instanța de fond nu a indicat care sunt circumstanțele atenuante sau circumstanțe importante și care sunt efectele acestora și dacă acestea permit condamnarea ce suspendarea condiționată a pedepsei;

- instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului a luat în considerație circumstanțele care nu au fost descrise de către instanța de fond în sentința de condamnare;

- inculpatul a comis infracțiunea fiind în stare de ebrietate alcoolică, anterior fost condamnat pentru comiterea infracțiunii similare, de asemenea la locul de trai s-a caracterizat negativ;

- instanțele de judecată nu au respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum a luat în considerație atitudinea acestuia față de infracțiunea comisă și urmărilor rezultate din infracțiune, s-a atestat faptul că comiterea infracțiunilor, pentru inculpat. a devenit o deprindere.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel

pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat se constată că, procurorul critică decizia sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*, însă Colegiul analizând decizia atacată, conchide că nici un temei prevăzut de norma menționată, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Distinct de aceste considerente, Colegiul atestă că recurentul critică decizia instanței de apel și sub aspectul greșitei individualizării a pedepsei aplicate, temei de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Referitor la motivele invocate de recurent în acest sens, Colegiul menționează că, potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Respectiv, la numirea pedepsei principale sub formă de închisoare în privința inculpatului, instanța de apel corect a aplicat prevederile art. 27, 171 alin. (1) Cod penal.

Un alt aspect important care a fost luat în considerație de către instanțele de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului, este faptul că dosarul penal a fost examinat în procedură simplificată, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece Feodor Alexandru a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și potrivit alin. (8), inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, Colegiul reține că, instanța de apel just a considerat că corectarea inculpatului este posibilă fără privarea de libertate, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei principale, punându-se la baza soluției prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, precum și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, personalitatea celui vinovat și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea.

De asemenea, procurorul, solicitând excluderea prevederilor art. 90 Cod penal la aplicarea pedepsei în privința inculpatului, nu a invocat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse cu executare, or, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel.

Colegiul constată, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Mihail Tomița, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Feodor Alexandru XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 martie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion